

τικοί, ἀκίνητοι, ἀδιάφοροι διὰ τὰς τυριζούσας σφαίρας, ἀψηφισαί τὸν θάνατον. Καὶ ὁ θάνατος τοὺς σέβεται. Οἱ στρατιῶται ἐκπληκτικαί θαυμάζοντες τὸν ἥρωισμόν τῶν ἀνωτέρων των, διπλασιάζουσι τὰς δυνάμεις των. Ἄλλ' ἂν αἱ σφαῖραι ἐσεδάσθησαν τὴν αὐταρξίαν τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, δὲν ἐσεδάσθησαν ὅμως καὶ τοὺς ἵππους των. Πρῶτος τραυματίζεται ὁ ἵππος τοῦ διοικητοῦ Σπηλιᾶδου καὶ ἀμέσως μετ' αὐτὸν ὁ τοῦ ἑλάρχου Γαβριηλάκη. Παρέρχονται ἀλλοῖα δευτερόλεπτα καὶ ὁ μόνος σῶος ἵππος τοῦ ἀνθυπιδάρχου Γ. Μελά πίπτει κεραυνόπληκτος, βληθεὶς ὑπὸ τριῶν συγχρόνως σφαιρῶν εἰς τὸ στήθος καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ πίπτων παρασύρει καὶ τὸν ἀναβάτην του, τοῦ ἁποῖου ὁ πούς περιπλέκεται ὑπὸ τὸ σῶμα τοῦ φονευθέντος ζῆφου. Οἱ Τούρκοι, βλέποντες ἀπὸ 700 περίπου μέτρων, βλέπουν τὰ συμβαίνοντα καὶ διπλασιάζουσι τὰς προσπάθειάς των, ὥπως φονεύσουν τοὺς ἀξιωματικούς. Καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ Μελάς θὰ ἐφονεύετο ὡς ἀδυνατῶν νὰ κινηθῇ, ἂν μὴ ἔσπευδε νὰ τὸν ἀνασύρῃ ὑπαγεύρων τὸ σῶμα τοῦ ἵππου ὁ διοικητὴς Σπηλιᾶδης, καθ' ἣν στιγμὴν ἀκριδῶς σφαῖρα τουρκικὴ διασπέρα τὸν μανδύαν τοῦ γενναίου ἀνθυπιδάρχου, χωρὶς εὐτυχῶς νὰ τὸν θίξῃ.

Οἱ τρεῖς ἀξιωματικοὶ ἵππευσαν πάραυτα ἄλλους ἵππους στρατιωτῶν καὶ ἐξηκολούθησαν ἐποπτεύοντες τὴν μάχην. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τὸ πυροβολικὸν ἐπετέλει θαύματα. Ἡ εὐστοχος βολὴ τῶν πυροβολητῶν ἐκτοπίζει τὸν ἐχθρόν, ὥστις κλονίζεται.

Ἐπὶ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ Σπηλιᾶδης κατανοῶν ὅτι ἡ τόλμη θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν μάχην, ὄρμηξ' ἀνάθεκτος πρὸς τὰ ἔμπροσ, υπερβαίνει καὶ τὸ πεζικὸν ἀκόμη καὶ πρῶτος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὄλου στρατοῦ ρίπτεται ἐπὶ τῶν ἐρειπίων. Οἱ ἄνδρες ἐνθουσιάζονται. Τὸν ἀκολουθοῦν πετώντες. Τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ ἐρείπια, ὀπισθεν τῶν ὁποίων ἦσαν ὠχυρωμένοι οἱ Τούρκοι, κυριεύονται ἐξ ἐφόδου, ἐνῆ τὸ πυροβολικὸν διευθύνει ἤδη τὰς βολὰς του πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Πρεβεζῆς, πρὸς τὴν ἀτάκτως τρέπονται οἱ Τούρκοι.

τὴν στιγμὴν ταύτην ἐν τουρκικὸν πυροβόλον, ὅπερ ἐνομίσθη ὡς καταστραφέν, ἤρξατο βάλλον αἰφνιδίως, ἀλλ' ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ τὰ ἑλληνικὰ πυροβόλα στραφέντα κατ' αὐτοῦ τὸ ἠνάγκασαν νὰ σιγήσῃ.

Οἱ Τούρκοι εἶχαν νικηθῆ κατὰ κράτος.

Ἱστορικὴ θὰ παραμείνῃ ἡ πολεμικὴ κραυγὴ τῶν Κρητῶν:

— Ἀπάνω τόνε, μωρὸ κοπέλλια! Οὐ! οὐ! Ἐσπάσαμέτσι!

τὴν ἐπάθανε οἱ στούλλοι!

Καὶ οἱ Τούρκοι ἐξάλλοι πρὸ τοῦ ἀλαλαγμοῦ αὐτοῦ ἀτρέπονται εἰς ἀτακτὸν φουρῆν.

Δύο ἐξ αὐτῶν εἶχαν διέλθει ἠελωτὸν τι μέρος ὑψόντες τὰς χεῖρας εἰς ἐνδειξὴν ὑποταγῆς. Ὁ εἰς μάλιστα εἶχεν ἀρχίσει νὰ τρέμῃ φωνάζων «ἀμάν! ἀμάν!» Ὁ Μάνος αὐτοπροσώπως τὸν ἐπλησίασε καὶ τὸν ἐβεβαίωσεν ὅτι δὲν διατρέχει κίνδυνον ἡ ζωὴ του. Καθ' ἣν ὅμως στιγμὴν τοῦ ὁμίλει, ὁ δεύτερος Τούρκος ἐπυροβόλησε κατὰ τὸν Κρητῶν προδοτικῶς ἐκ τῶν ὀπισθεν ἄνευ εὐτυχῶς ἀποτελέσματος. Τότε ὁ Κρητὴς Στυλιανὸς Κανάκης τὸν ἐφόνευσε καὶ κατέσχε τὸ ἔπλον του ὡς λάφυρον.

Ἡρως ἀνεδείχθη καὶ ὁ ἐπαρχηγὸς Δημήτριος Μαλινδρέτος, φονεύσας τρεῖς Τούρκους πρὶν ἢ προφθάσουν νὰ ἐκκενώσουν τὰ ὅπλα των.

Ὁ Μάνος ἐδέχθη τρεῖς σφαῖρας. Μίαν εἰς τὸν δάκτυλον, μίαν εἰς τὸν πόδα καὶ μίαν εἰς τὸ ὑποκοιλίον. Ἡ σφαῖρα διατρήσασα τὰς περισκελίδας μόλις ἤγγισε τὴν σάρκα. Ἡ πληγὴ αὐτὴ ἐξακολουθεῖ προκαλοῦσα εὐθύμα σχόλια τῶν Κρητῶν.

Ὁ Μάνος βραδέως φέρων τὰς ἑπὰς, τὰς ὁποίας προξένησαν οἱ Τούρκοι εἰς τὰ φορέματά του, τὰ ἀντικατέστησε μὲ ἐν ὥρατον τουρκικὸν πανταλόνι καινούργιον καὶ μίαν χονδρὴν τουρκικὴν κάπαν.

Ἡρῶμιον λάφυρον φορεῖ καὶ ὁ δικηγόρος Δημήτριος Παπαντωνίου, ὥρατον ἐπανωφόριον Τούρκου χωροφύλακος, τοῦ ἁποῖου κατέσχε καὶ τὸ ξίφος...

Οἱ ἀετοὶ τῆς Χειμῶρας.

37 ἡμέραι ἤσυχίας εἰς τὸ Πηλιοῦρι. Ἀκολούθως οἱ ἀντάρται διετάχθησαν νὰ μεταβῶν εἰς Παλάσαν.

τὴν νύκτα τὰ ἀνταρτικὰ σώματα παρέμειναν ἐντὸς τοῦ χωρίου θέσαντα πρὸ αὐτοῦ προφυλακὰς.

Οἱ Τουρκαλθανοί, ἔρποντες, ἐπλησίασαν περὶ τὴν 10ην νικητρι-νὴν μέχρι 50 περίπου μέτρων ἀπὸ τῶν πρώτων προφυλακῶν. Οἱ σκοπεῖ τοὺς ἀντελήφθησαν καὶ ἐπυροβόλησαν. Ἀμέσως δι' ἀγγελιαφόρου εἰδοποιήθησαν οἱ εἰς τὸ χωρίον εὐρισκόμενοι ἀρχηγοὶ Πολυξίγκης, Παπαγιαννάκης καὶ Γαλερός, τοῦ ὑπὸ τὸν Τζουλάκην σώματος παραμείναντος εἰς Πηλιοῦρι.

Τὰ ἀνταρτικὰ σώματα ἐξῆλθον ἀμέσως καὶ ἔλαβαν καταλλήλους